Η ιστορία τής νομιμοποίησης των αμβλώσεων και η ανάγκη γενικής ανατροπής της (Εστία Πατερικών Μελετών)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 21 Ιουλίου, 2022

Τό Ἀνώτατο Δικαστήριο τῶν Η.Π.Α., στίς 24 Ἰουνίου 2022, ἡμέρα πού ἡ Ἐκκλησία τιμᾶ τή γέννηση τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐξέδωσε τήν ἱστορική ἀπόφαση μέ τήν ὁποία ἀνέτρεψε τήν προηγούμενη ἀπόφαση στήν ὑπόθεση «Roe v. Wade» (1973), μέ τήν ὁποία ἀνατραπεῖσα ἀπόφαση, ἀναγνωρίστηκε τό «συνταγματικό δικαίωμα» τῆς γυναίκας στήν ἄμβλωση, **παραβλέποντας τά δικαιώματα τοῦ κυοφορουμένου ἀνθρώπου**. Ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐσφαλμένη ἐκείνη ἀπόφαση ἀπετέλεσε «σημαία» γιά τά φεμινιστικά κινήματα, παρασύροντας σχεδόν ὅλο τόν κόσμο στήν ἀποδοχή τῆς ἔκτρωσης, ὡς μίας ἁπλῆς χειρουργικῆς ἐπέμβασης.

Ἐνάγουσα στήν ὑπόθεση ἦταν μία ἀκτιβίστρια, ἡ ὁποία ἔγινε γνωστή μέ τό ψευδώνυμο Jane Roe. Ἡ συγκεκριμένη γυναίκα εἶχε κινηθεῖ νομικά προκειμένου νά ἐπιτύχει τήν Συνταγματική Ἀναγνώριση τῆς ἔκτρωσης καθότι ἡ ἴδια κυοφοροῦσε τό τρίτο της παιδί, χωρίς ὅμως νά τό ἔχει «προγραμματίσει». Οἱ δικαστές τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου προχωρώντας **σέ νομικούς ἀκροβατισμούς γιά νά φθάσουν σέ**

μία προειλημμένη ἰδεολογική ἀπόφαση, «δικαίωσαν» τήν Roe μέ μία ἀπόφαση πού ἴσχυσε γιά 49 χρόνια, παρά τήν **ἰσχυρή κριτική πού δέχτηκε γιά τά νομικά ἐπιχειρήματά της, ἀκόμα καί ἀπό ὑπερασπιστές τῶν ἐκτρώσεων**. Χαρακτηρίστηκε δέ ἡ **ἀπόφαση περισσότερο ὡς ἀκτιβιστική, παρά νομική, ἀφοῦ τό σκεπτικό της ἦταν ἀντίθετο μέ τά διδάγματα τῆς βιολογίας καί μέ τό δίκαιο τῆς Ἀμερικῆς**.

Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι ἡ Roe, ἄν καί πέτυχε τόν ἀρχικό σκοπό της, δηλαδή τήν νομική ἀναγνώριση τοῦ «δικαιώματός» της νά κάνει ἔκτρωση, **τελικά ἡ ἴδια δέν πραγματοποίησε τήν ἔκτρωση καί γέννησε τό παιδί της** δίνοντάς το μετά γιά υἱοθεσία. Μάλιστα στό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς της **ἀφιερώθηκε στόν ἀγώνα κατά τῶν ἀμβλώσεων, χαρακτηρίζοντας τήν ὑπόθεση «ROE» ὡς τό μεγαλύτερο λάθος τῆς ζωῆς της.**

Ἡ συνέχεια γνωστή. Ἡ Ἀμερική ὡς χώρα πού διαδραματίζει βαρύνοντα ρόλο στίς ἐξελίξεις στόν ὑπόλοιπο πλανήτη, συμπαρέσυρε στήν ἀναγνώριση τοῦ «δικαιώματος» στήν ἄμβλωση σχεδόν ὅλο τόν κόσμο. **Ἡ Ἑλλάδα, πιστός οὐραγός κάθε δυτικοῦ παραλογισμοῦ, προχώρησε τό 1986 στή νομιμοποίηση τῶν ἐκτρώσεων**, μέ ἕνα νομοθέτημα τό ὁποῖο σήμανε τήν πνευματική καί δημογραφική κατάρρευση τῆς χώρας.

Καί ἄν στήν Ἑλλάδα οἱ ἀντιδράσεις ἦταν ἰσχνές, στήν Ἀμερική δημιουργήθηκε ἕνα μεγάλο κίνημα πού ἔδωσε μεγάλες μάχες γιά τήν προστασία τῆς ἀγέννητης ζωῆς, οἱ λεγόμενοι pro-lifers οἱ ὁποῖοι ἀντιστάθηκαν μέ κάθε νόμιμο μέσο σέ αὐτόν τόν παραλογισμό. Καί ἐνῶ ὁ ἀγώνας τούς φάνταζε μάταιος, ἔπειτα ἀπό μισό αἰώνα ἦλθε γι' αὐτούς ἡ δικαίωση. Ἀλλά ἀκόμα καί ἄν δέν ἐρχόταν ἡ δικαστική νίκη, ὁ ἀγώνας τους ὄντως δέν ἦταν μάταιος, ἀφοῦ σέ προσωπικό ἐπίπεδο **διαχώρισαν τή θέση τους ἀπό μία κοινωνία πού νομιμοποίησε τό φόνο τῶν πλέον ἀδυνάτων ἀνθρωπίνων ὄντων καί ἐπιπλέον ἀφύπνισαν ἑκατομμύρια συνειδήσεις, ματαιώνοντας στήν πράξη χιλιάδες ἐκτρώσεις**.

Ὁ δικαιωμένος ἀπό κάθε ἄποψη ἀγώνας τους, ἐμπνέει κάθε ἐλεύθερο ἄνθρωπο πού δέν ὑπέταξε τή συνείδησή του στά κελεύσματα τῆς νέας τάξης πραγμάτων καί καταρρίπτει τό ἐπιχείρημα τῆς «ματαιότητας» τῆς ἀντίστασης, πού κρύβει περισσότερο τήν ἀνυπαρξία διάθεσης γιά ἀγώνα. Ὅπως κάθε ἀγαθό, ὁ ἀγώνας αὐτός εἶχε τό κόστος του. Αὐτό τό κόστος καί οἱ δυσκολίες εἶναι τά παράσημα τῶν ἀγωνιζομένων καί ἴσως ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία ἀκόμα καί ἀπό τήν ἴδια τήν ἔκβαση τοῦ ἀγώνα.

Οἱ ἄνθρωποι πού τόλμησαν νά τά βάλουν μέ τά μεγαθήρια τῶν

ὑγειονομικῶν ἑταιρειῶν ἀμβλώσεων, μέ τό λόμπυ τοῦ ἀκραίου φεμινισμοῦ, μέ τά συστημικά ΜΜΕ, χαρακτηρίστηκαν γραφικοί, περιθωριοποιήθηκαν, ἀπειλήθηκαν. Παρόμοιες καταστάσεις συνέβησαν καί μέ τό ἐσχάτως ἐμφανισθέν κίνημα τῶν pro-lifers (ὑπέρ τῆς ζωῆς) στήν Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖοι ἔδρασαν εἰρηνικά, ἐνημερώνοντας μέ ἡμερίδες, ἀφίσες στό μετρό. Δράσεις πού συνάντησαν σθεναρή ἀντίδραση ὄχι μόνο ἀπό τούς συστημικούς μπαχαλάκηδες πού ἀπειλοῦσαν καί ἔγραφαν συνθήματα ἐναντίον ἰατρῶν, τραμπούκιζαν τά γραφεῖα τοῦ «ἀφῆστε με νά ζήσω», μαζεύονταν ἔξω ἀπό τούς χώρους τῶν ἡμερίδων γιά νά δημιουργήσουν προβλήματα καί οὕτω καθ' ἑξῆς, ἀλλά καί ἀπό τήν ἴδια τήν ἐξουσία αὐτοπροσώπως μέ τή ματαίωση τῆς καμπάνιας στό μετρό.

Ἡ Ἀνθρώπινη Ζωή εἶναι μοναδική, ἀναντικατάστατη, ξεκινάει ἀκριβῶς τή στιγμή τῆς σύλληψης καί εἶναι ἕνα Μοναδικό Δῶρο Θεοῦ καθότι ἐκτός τῶν ἄλλων ὁ ἄνθρωπος καθίσταται κατά Χάριν συνδημιουργός τῆς Ζωῆς! Κανένας ἀπολύτως δέν ἔχει δικαίωμα νά βλάψει τό ἔμβρυο, καθότι εἶναι αὐτόνομος ὀργανισμός μέ τήν δική του Ψυχή καί τό δικό του μοναδικό δικαίωμα στήν Ζωή. Εἶναι ὑποκρισία νά θεωρεῖται ζωή ἕνα κύτταρο στήν Ἀνταρκτική, στούς βυθούς τῶν ὠκεανῶν καί στόν πλανήτη Ἄρη καί νά μή θεωρεῖται ζωή τό ἔμβρυο πού ἀποδεδειγμένα ζεῖ, κινεῖται, αἰσθάνεται.

Εἶναι πλέον καιρός νά ἀνοίξει ἕνας γνήσιος κοινωνικός διάλογος γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος, τό ὁποῖο ἔχει ἐπιπτώσεις ὄχι μόνο στό δημογραφικό ζήτημα τῆς Ἑλλάδας ἀλλά καί στό ζήτημα τῆς ψυχικῆς ὑγείας καί τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης καί εὐημερίας.

Φρονοῦμε ὅτι ἡ ἀλλαγή τῆς στάσης τῆς κοινωνίας μας ἀπέναντι στό θέμα τῶν ἐκτρώσεων, εἶναι ἐπιβεβλημένη. Τά ἑκατομμύρια δολοφονημένων ἀνυπεράσπιστων βρεφῶν, μέ τήν ἀνοχή καί τῆς Πολιτείας, «ἐκδικοῦνται» πνευματικά τά ἐγκλήματα, κατά τό «*μάχαιραν ἔδωκας, μάχαιραν θά λάβεις*» (Ματθ. 5, 3). **Ἡ ἠθική ἀπενεχοποίηση τῶν ἀμβλώσεων, ὄχι μόνο ὠθοῦν ἑκατομμύρια γυναῖκες νά προβοῦν σέ αὐτή τήν ἀποτρόπαια πράξη, ἀλλά τίς ἐμποδίζουν ἀπό τή σωτήρια εἰλικρινῆ μετάνοια πού εἶναι ὁ μοναδικός τρόπος γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τίς τρομερές συνέπειες τῆς «νόμιμης» πράξεώς τους**.

(Πηγή: orthros.eu*)*